

τεύσις παλαιούσα μὲν ἐλέγχει καὶ καθοδηγεῖ τὴν κυβέρνησιν, δρῶσα δὲ ἐν ἐνότητι περιέχει ἐν ἑαυτῇ δυνάμει τὴν διάδοχον κυβέρνησιν. Ἀλλὰ τοιαύτη ἀντιπολίτευσις δὲν ὑπάρχει σήμερον, οὐδὲ εἶνε δυνατὸν τεχνικῶς νὰ κατασκευασθῇ. Οὕτω δὲ οὔτε ἐλεγχος καὶ ὁδηγία ἐν τῷ παρόντι ὑπάρχει, οὔτε δρατὴ ἐν τῷ μέλλοντι ἐλπίς ἐπιφαίνεται. Τὸ ἄρμα τῆς πολιτείας ἀπώλεσε τὸν ἕνα τῶν τροχῶν αὐτοῦ. Ἐπὶ δὲ τοῦ ἑτερόποδος τούτου ἄρματος ἰστάμεθα πάντες, ἀπὸ τοῦ ἀπλοῦ πολίτου μέχρι τοῦ βασιλέως.

Καιροσέικ

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ Καρτερία δυστυχῶς, τὸ νέον ἀναθεωρητικὸν ὄργανον ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις τοῦ ἐντίμου καὶ πλήρους κρίσεως βουλευτοῦ Καλαθρῦτων γραφόμενον, παρουσιάσθη εἰς τὸ κοινὸν χωρὶς νὰ κάμῃ κάμμειαν ἐντύπωσιν. Τὰ ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ διατυπωθέντα περὶ ἀναθεωρήσεως τοῦ πολιτεύματος καὶ παλινορθώσεως τῆς γερουσίας οὔτε ὑπεστηρίχθησαν δι' ἐπιχειρημάτων οὔτε ἀνεπτύχθησαν. Τὸ δὲ ἐν τέλει ὑποδείχθη ὅτι ὁ κ. Πετιμεζᾶς δὲν ἀποβλέπει εἰς πρωτοκαθεδρίαν, ἤτοι εἰς πρωθυπουργίαν, ἀλλ' εἰς ἀπλὴν μόνον ὑπουργίαν, συνετέλεσεν εἰς παντελῆ ἐξασθένησιν τῆς ὅλης ἐντυπώσεως. Ὁ κ. Πετιμεζᾶς δὲν εἶχεν ἀνάγκην νὰ ἐκδώσῃ ἰδίαν ἐφημερίδα διὰ νὰ ἀποκτήσῃ τίτλου χαρτοφυλακίου. Τιμὴ παντὸς πρωθυπουργοῦ, καὶ ὄχι μόνον τιμῆ, ἀλλὰ καὶ δύναμις ἀπὸ πολλοῦ ἤδη νομίζεται ἢ πρόσκτησις τοῦ κ. Πετιμεζᾶ ὡς συναδέλφου καὶ συνυπουργοῦ. Τὸ μόνον παρυσιαζόμενον νέον εἶνε ὅτι ὁ κ. Πετιμεζᾶς θέτει ὡς ὄρον συνυπηρεσίας τὴν ἀποδοχὴν τῶν ἀναθεωρητικῶν ἀρχῶν του· ἀλλὰ τότε δὲν θὰ ἐνέργει ὡς ὑπουργὸς ἀπλοῦς, ἀλλ' ὡς πρωθυπουργὸς καὶ ὁ ἀρχηγὸς ἐκεῖνος ὅστις θ' ἀπεδέχετο τοὺς ὄρους τοῦ κ. Πετιμεζᾶ ἔπρεπε συγχρόνως ν' ἀνταλλάξῃ τὴν θέσιν του μὲ τὴν θέσιν τοῦ κ. Πετιμεζᾶ, γινομένου αὐτοῦ ἀρχηγοῦ καὶ ἐκεῖνου συνυπουργοῦ. Τοῦθ' ὅπερ εἶνε ἀνωμαλία. Ἐν γένει εἴμεθα κατὰ τῆς συστάσεως νέων ἐφημερίδων, ἀνευ σκοποῦ καὶ ἀνευ κυρίως δυνάμεως. Αὐτὴ ἢ ἀποκέντρωσις καὶ ὁ κατατεμαχισμὸς ἐν τῷ τύπῳ συντελεῖ εἰς τὴν ἐξασθένησιν τῆς δυνάμεως αὐτῆς ἐπὶ κακῷ τοῦ τόπου. Ὁ κ. Πετιμεζᾶς ἐάν εἶχε ἰδέας τινὰς νὰ ἐκθέσῃ διὰ τῆς δημοσιογραφίας, εἰς πᾶσαν ἐφημερίδα θὰ ἐφιλοξενεῖτο μετ' εὐγνωμοσύνης. Ἀλλὰ ἢ ἐκδοσις ἰδίας ἐφημερίδος, ἀνατυπούσης καὶ ἐπαναλαμβανούσης τὰ ἄλλα τῶν ἡμερησίων, γινομένη ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις σπουδαίου πολιτευομένου, εἶνε φορολογία καὶ ὑλικὴ καὶ πνευματικὴ ἀναξία· καὶ διὰ τοῦτο εὐχόμεθα τὴν ταχεῖαν τῆς Καρτερίας ἀνάληψιν.

Αἱ πτωχαί, πτωχαί νῆσοι! Ἰδοὺ πῶς ἐφύτρωσε ἡ εὐλογία στὴν Κέα! Ἐνας ἐξ Ἀθηναίων εὐλογίων ὑπῆρξεν ὁ Κάδμος τῆς ἐπιδημίας· ὁ δημοτικὸς ἱατρὸς τῆς νήσου ἐξέλαβε τὴν εὐλογίαν γιὰ κοκκινάδα· κολῶ τὸ παιδί τοῦ παπᾶ· ὁ δημοτικὸς ἱατρὸς τῆς νήσου θριαμβεύει· κοκκινάδα καὶ αὐτό. Πεθαίνει τὸ παιδί τοῦ παπᾶ· ὅλη ἡ νῆσος συρρεῖ εἰς τὴν κηδεῖαν. Οἱ συγγενεῖς πρὸς ἐπίδειξιν πένθους τὸ κατὰσχάζονται λυσσασμένοι. Τὴν ἐπαύριον εἰσοσιπέντε

κρούσματα ἐν ὅλῃ τῇ νήσῳ. Ὁ δημοτικὸς ἱατρὸς ἀπέναντι τοῦ ἀριθμοῦ αὐτοῦ τρέχει καὶ εὐρίσκει ἄλλον ἱατρὸν τῆς νήσου, τὸν Περίδην, ἵνα συγκροτήσῃ συμβούλιον :

— Μωρὲ μπάς κ' εἶναι εὐλογία ἢ κοκκινάδα ;

Ἔλα αὐτὰ εἶναι ἱστορικὰ, ἱστορικώτατα, ὅπως εἶναι ἱστορικὸς καὶ ὁ Δήμαρχος τῆς Νήσου κ. Ἱερομνήμων, ὅστις οὐδὲ περὶ δαμαλίδος ἐφρόντισεν, οὐδὲ περὶ ἀπομονώσεως τῶν προσβληθέντων, διότι ὅλοι ὁ διάβολος τῶφερε νὰ εἶναι ἄνθρωποι τοῦ κόμματος ! Καὶ ἔπρεπε νὰ μείνωσιν ἐλεύθεροι !

Τὰ αὐτὰ συμβαίνουν καὶ ἐν Πόρῳ, τὰ αὐτὰ ἐν Πύργῳ, ἐν Καλάμαις, πανταχοῦ. Καὶ οὔτε δαμαλίδα, οὔτε κἂν γλυκερίνη δὲν ἔχουν αἱ ταλαίπωραι ἐπαρχίαι. Αὐταὶ ἀποτείνονται εἰς τοὺς γελοίους βουλευτάς των, οἱ γελοῖοι βουλευταὶ εἰς τὸν κ. Ἀναγνωστόπουλον, καὶ ὁ κ. Ἀναγνωστόπουλος τοὺς προπέμπει μὲ ἐν μειδιάμα καὶ μίαν εὐφραν.

Χάριν πλειονὸς ἀκριβείας : Ὁ κ. Μιχαὴλ Μελάς δὲν προσέφερε τὰς διὰ σπύρτου ὑπηρεσίας του εἰς τὸν βασιλέα τὴν ἡμέραν τῶν Ἱπποδρομιῶν ἅπαξ μόνον, ἀλλὰ τρεῖς.

Ἡ σκληροτέρα πρωταπριλιά τῆς Νέας Ἐφημερίδος ἦτο περὶ Βαλέττα ὡς ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Ὁ πτωχὸς βουλευτὴς Θήρας. Ἐξωρῆθη ἐκ βαθέων τοῦ κρανίου του τὸ θερμότερον ὄνειρον καὶ παρουσιάσθη εἰς τοὺς γλαυκοεῖδεϊς ὀφθαλμούς του ὡς χρυσῆ πρωταπριλιά. Τί κρίμα !

Ἡμεῖς δὲν συμφωνοῦμεν διόλου μὲ τοὺς ἐκλογεῖς τοῦ ἐκ Μέσης βουλευτοῦ κ. Σταμούλη, θέλοντας διὰ σατυρικοῦ τρόπου νὰ τὸν ἐκδιάσουσιν νὰ λουσῶθῃ. Ὁ κ. Σταμούλης ἔχει τὰ φεγγάρια του· πότε στίλβει ἀπὸ πάνω ἕως κάτω ὡς δαυδῆς τῶν Πατησίων· καὶ πότε λαμπακοπᾶ ἐκ λίπους ὡς ρυπαρὸς ἀσκητῆς, ἄλλοτε μεταμφιένεται ἱμάτια περιηγητοῦ καὶ ἄλλοτε στολὴν Φίγαρω σὶ, Φίγαρω λὰ τοῦ Κουρέως τῆς Σιβιλίας. Καὶ διατί ὅλα αὐτὰ ; Εἰς ἀντίθεσιν τῶν ἄλλων βουλευτῶν, οἵτινες μὴ μεταβάλλοντες τὸν ἐξωτερικὸν ἄνθρωπον, μεταβάλλουσι τὸν ἐσωτερικόν. Περὶ ὧν λοιπὸν τῶν ἄλλων λέγεται συνήθως ὅτι ἀλλάζουν ἀρχὰς τόσον συχνὰ ὅσον καὶ πουκάμισα· ἀλλὰ περὶ τοῦ κ. Σταμούλη θὰ λεχθῇ μίαν ἡμέραν ὅτι ἀλλάζε πουκάμισα ὅπως ἀλλάζε καὶ ἀρχὰς—τὰς ὁποίας οὐδέποτε μετέβαλε.

Ἱατρὸς ἀθηναῖος ἀφορμὴν λαβὼν ἐξ ὧν ἐγράψαμεν περὶ τῆς εὐλογίας τοῦ Πειραιῶς καὶ τῶν καθηκόντων ὅσα ἔχει ἡ εταιρία τῆς ὑγιεινῆς κτλ. μᾶς ἠρώτησε : Διατί καὶ οἱ νέοι ἱατροὶ τοῦ Πειραιῶς δὲν ἔκαμαν ὅτι ἔκαμαμεν ἡμεῖς ἐδῶ, ὅταν ἡ εὐλογία ἦτο εἰς τὴν ἔντασίν της ; Πῶς δὲν προμηθεύονται καὶ αὐτοὶ δαμαλίδα καὶ ν' ἀρχίσουν νὰ ἐμβολιάζουσιν καθ' ἑκατοστύας, ὅπως ἡμεῖς ἐνταῦθα ; Καὶ μὰ τὴν ἀλήθειαν, κύριοι νεαροὶ ἢ μὴ τοιοῦτοι ἱατροὶ τοῦ Πειραιῶς, δὲν ἔχομεν τί ν' ἀπαντήσωμεν εἰς τὸν Ἀθηναῖον συναδέλφόν σας.

Ἡ πολύκροτος Δίκη Σκουζῆ ἀνεβλήθη διὰ τὴν Τρί-

την, ἐνῶ ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ τὴν Παρασκευὴν, διὰ νὰ ἔχη τὰς τιμὰς τῆς μοναξίας.

Ἐκ τῆς προχθесινῆ, ἐκ Πατρῶν ἐπιστολῆς μας παρελείψαμεν τὴν ἐξῆς παράγραφον :

« Ἀλλὰ τίς εἶναι ὁ Συνοδινὸς οὗτος ;

« Οὔτε περιουσίαν ἔχει, οὔτε τίτλους. Τὸν γνωρίζουν μόνον ὑπὸ τὸ ὄνομα ὁ Ἥλιος ὁ Συνοδινός, ὁ δικηγόρος. Ἄλλ' ὅταν ὀμιλῇ, ὅταν ὀμιλῇ ! Δανεῖζεται τὴν καρδίαν τοῦ πάσχοντος λαοῦ ὁ Συνοδινός ὅταν ὀμιλῇ, καὶ ὁ πόνος τὸν ὁποῖον αἰσθάνεται ἐκεῖνος, ἐξέρχεται διὰ τοῦ στόματος τοῦτου. Εἶχον εἰς τὸ χθесινὸν συλλαλητήριον πλησίον μου ἀπλοῦν τινα ἄνθρωπον. Οἱ λόγοι τοῦ Συνοδινοῦ ἐφαίνετο ὡς νὰ τὸν ἀνεκούφιζον ἐκ μεγίστου βάρους, τὸ ὅποιον ἠσθάνετο ἐπὶ τοῦ στήθους του. Καὶ ὅταν ἤλθεν ὁ λόγος περὶ τῶν βουλευτῶν ἐν γένει καὶ τοὺς ἀπεκάλεσεν ὁ ρήτωρ « ρουσφετλῆδες λυσοσκαμένους, ποὺ κυτᾶνε ν' ἀρπάξουνε ἀπὸ 'δῶ καὶ ἀπὸ 'κεῖ », ἐνθακρὺς σχεδὸν ὁ δυστυχῆς καὶ ἐνθουσιῶν « χαλάλι σου μωρὲ » ἀνεφώνησε ».

Ἄπροσεξία τυπογραφικὴ καὶ διορθωτικὴ ἐν τοῖς ἀποσπάσμασι τοῦ Φάουστ τοῖς δημοσιευθεῖσι εἰς τὸ φύλλον τῆς παρελθούσης κυριακῆς ἐπὶ κεφαλῆς τῆς 8ης σελίδος ὁτιὸ στίχοι ἀνεκατώθησαν, καὶ φυσικὴ σειρά των ἀρχομένων ἀπὸ τοῦ πρώτου στίχου εἶναι ὡς ἐξῆς : 5, 6, 7, 3, 4, 2, 1, 8. Συγχρόνως δὲ εἰς τοὺς τελευταίους τέσσαρας στίχους ἢ λέξεις Ἀνάγκωσις ἐτέθη ἀντὶ τῆς ἀνάμνησις. Ταῦτα χάριν τῶν φιλολογοῦντων.

Ἐπειδὴ πολλάκις ἐκάμαμεν λόγον περὶ τῆς ἀρχιεπανστατίδος τῶν Παρισίων καὶ τῶν γυναικῶν ὄλων Λουίζας Μιτὲλ ἢ Μιχαλοῦς, σὰς ἀναγγέλλομεν τὴν εὐχάριστον διὰ τὸν κ. Λυκούδην τῆς Σύρου εἰδήσιν ὅτι ἐπὶ τέλους συνελήφθη καὶ παρεδόθη, κατὰ τὸ λέγειν τοῦ Ἀδιαλλάκτου τοῦ Ρουσεφῶρ, μόνη εἰς τὸν κ. Διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας, Καμεσκὰς λεγομενον. Κατηγορεῖται ὡς ἐπὶ κεφαλῆς θητῶν λωποδυτήσασα ἀρτοπωλεῖα. Ἐν τῇ ἀπολογίᾳ τῆς εἰς τὸν ἀνακριτὴν ὡμολόγησεν ὅτι τοὺς ἔλεγε νὰ πάρῃ ψωμί, ἀλλὰ νὰ μὴ κακοποιήσῃ τοὺς ἀρτοπώλας. Θὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον καὶ βεβαίωτατα θ' ἀθωωθῇ. Τὸ νόστιμον εἶναι ὅτι ἐν ᾧ κατεζήτητετο ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας, καὶ ἐπὶ τῶν ἡμέρας ἐφρουρεῖτο διαρκῶς ἡ οἰκία τῆς μητρὸς τῆς ὑπὸ ἀστυνομικῶν ὀργάνων, αὐτὴ καταφυγοῦσα εἰς ἐνὸς δημοσιογράφου οἰκίαν κάθε βράδυ μαζὺ μ' αὐτὸν ἐνδεδυμένη ἀνδρικῶς ἐπήγαγε εἰς τῆς μητέρας τῆς, περνοῦσα μπροστὰ ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικοὺς, κλητῆρας, χωρὶς νὰ πάρουν λαμπάρι.

Ἀπὸ τῆς αὔριον ἀρχόμεθα δημοσιεύοντες σειράν ἀρθρων τοῦ **Καμτσιεῖου** περὶ τῆς θέσεως τῆς βασιλείας ἀπέραντι τοῦ ἔθνους.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ

Πρωταπριλιάτικα. Παρητήθη τῆς ἐπιχορηγήσεώς του ὁ Βασιλεὺς, περιορισθεὶς μόνον εἰς τὰς ἐκ τοῦ Τατοῦτου προσόδους του, ὅπως χρησιμεύσῃ ἡ ἐπιχορήγησις ὡς πρώτη συμβολὴ συντάξεως Στρατιωτικοῦ Ταμείου πρὸς διεκδικήσιν τῆς ἀπειλουμένης Θεσσαλονίκης.

*

Λέγεται ὅτι ὁ κ. Σκουλούδης ἐκ τοῦ ἰδίου του ταμείου θὰ συστήσῃ τηλεφωνικὴν συγκοινωνίαν μεταξὺ Μαδρίτης καὶ Ἀθηνῶν διὰ ν' ἀκούωνται οἱ λόγοι του ἐν τῷ ἑλληνικῷ βουλευτηρίῳ, ὅς θ' ἀπαγγέλλῃ ἀπὸ τῆς ἐν τῇ ἰσπανικῇ πρωτεύουσῃ πρεσβείας.

*

Ὁ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν κ. Μελέτιος ἐμνηστεύθη τὴν χήραν Φαβορίταν τὸ γένος Μπάλλο Ἰν Μάσεκρη.

*

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐπὶ ἡμέρας τὴν ἀσκέπτεται μετὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ περὶ τοῦ πῶς νὰ διαπραγματευθῇ μετὰ τὸν ὁσονοῦπῳ ἀφικνούμενον ἐνταῦθα ἡγεμόνα τῆς Βουλγαρίας τὰ μεγάλα ἐν τῇ Ἀνατολῇ συμφέροντα τοῦ ἑλληνισμοῦ.

Κρῖ-κρῖ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΗΝ

Ἀξιότιμε κύριε Συντάκτα,

Ἐπειδὴ οἱ περὶ τὸν νομοθέτην Μέσης κ. Σταμούλην φίλοι ἐξήντησαν ὀλοσχερῶς πᾶσαν ὑπομονὴν εἰς τὸ περισπούδαστον ἀντικείμενον περὶ ἄρσεως τῆς λιγδαρέας ἐνδυμασίας του, καὶ αἱ ἐνθερμοὶ εὐχαὶ των δὲν εἰσκακοῦνται παρ' αὐτοῦ, προστρέχουσιν εἰς τὴν ἄγρυπνον σύνεσιν καὶ δραστηριότητα τῆς ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς Σ. Ἐπιτροπῆς, ὅπως αὕτη διὰ τῶν νομίμων μέσων ὑποχρεώσῃ ἀναγκαστικῶς τὸν ἐκλεκτὸν τῆς Μέσης καὶ θέσῃ πῦρ εἰς τὰ παρ' αὐτοῦ κατεχόμενα ράκη, λιγδιασμένα φορέματα, ὑποκάμισα καὶ ἀντιόνια, διότι ἐπίκειται κίνδυνος εἰς τὴν κοινὴν ὑγείαν τῆς πρωτεύουσῆς. Ὁ ἄγρυπνος δὲ καὶ πεπειραμένος ἀστυνόμος κύριος Κοσσονάκος παρακαλεῖται νὰ συντελέσῃ τὸ καθ' ἑαυτὸν.

Ἐν Ἀθήναις, 28 Μαρτίου 1883

Διάφοροι φίλοι αὐτοῦ

ΠΡΩΤΑΠΡΙΛΙΑ

Ἄμυγδαλιαῖς κατάλευκαὶς ποὺ σὰ νυφούλαις μοιάζουν, πουλάκια ποὺ μέσ' τὰ κλαδιὰ φιλοῦντ' ἐρωτευμένα, πρῶτατα ὅπου χαρωπὰ στὴν χλόη τους βελάζουν, λουλούδια ποὺ μοσχοβολοῦν μέσ' τῇ δροσῇ βρεγμένα, Ἥλιος ξανθός, ἄστρ' ἀργυρᾶ, χελιδονίων φωλιά, ὅλα μαζὶ μού ψάλλουνε χρυσεὴ **Πρωταπριλιά!**